

Diada nacional de la Medicina catalana

per
M. TOST I PUNYET

N totes les èpoques, la humanitat ha sentit la necessitat de les grans reunions públiques.

En els pobles de tots els temps, l'esperit de commemoració ha estat fonament arrelat.

El poble egipci i fenici ens demostren ja aquest esperit.

Grècia, que va ésser el primer poble civilitzat d'Europa, i més tard Roma, crearen els seus déus. A honor d'aquests déus construïen temples d'extraordinària sumptuositat, on es retia culte a la significació d'un déu.

Periòdicament es celebraven grans reunions per tal de commemorar motius simbòlics.

En el curs de la història veiem com les festes antigues han perdut l'aspecte monumental i apoteòsic despellant-les també del significat mitològic que tenien algunes d'elles.

L'esperit de commemoració no per això ha desaparegut dels pobles moderns. Ha sofert una transformació. En més o menys intensitat es revela constantment.

Els Estats d'avui commemoren festes nacionals de caràcter patriòtic. Els pobles commemoren llurs tradicions històriques. Les collectivitats, famílies i els individus donen també senyals a cada moment d'aquest esperit.

L'esperit de commemoració és evident que ha engendrat el d'associació, o si més no, l'ha impulsat.

L'home sent cada dia més la imperiosa necessitat d'agrupar-se per classes i estaments. Ja per a llur defensa, ja per a fins culturals, recreatius, polítics, etc., etc.

El Casal del Metge ja està acabat. Després dels molts articles que he escrit per tal de contribuir a crear un ambient favorable a la realització del projecte, m'adono que la missió del periodista no ha acabat. Entrem en el segon període, que consisteix en l'exposició d'actes i festes que poden i han d'organitzar-se a la nostra llar.

Aquesta veritat m'ha fet pensar en la conveniència d'instituir la Diada nacional de la Medicina catalana, sempre amb el propòsit de treure'n una finalitat pràctica.

El mateix que les festes dels antics imperis, hauria de celebrar-se periòdicament. Cada any, cada dos, cada tres. El que més convingui.

I haurien de prendre-hi part els metges de terres de parla catalana.

La durada podria ésser un dia, dos o el temps que es cregui útil. Considero que en un dia n'hi hauria prou.

Els actes tampoc vull concretar-los. Si bé vull citar-ne alguns. Instituir premis als millors treballs mèdics escrits en llengua vernacle. Encomanar la biografia d'un metge eminent de terres catalanes que ha fet el traspàs. Celebrar un acte patriòtic, no partidista. Reunir-nos en un